

ostatní složky, jež jsou podmínkou žalobního nároku. Žalobce by se musil domáhati žalobou nejdříve, aby žalovaní splnili všechny podmínky uložené jim státním pozemkovým úřadem, aby tak mohlo dojít k schválení a perfekci tržové smlouvy a k vyměření dávky z přírůstku hodnoty a převodního poplatku, což je předpokladem rozhodnutí o osudu zadržného zbytku kupní ceny. Dokud se tak nestalo, je žaloba na zaplacení zadržené částky předčasná.

Čís. 17146.

K dluhům náležejícím k převzatému podniku, za něž přejímatel ručí podle § 1409 obč. zák., náleží i závazek zcizitele podniku k náhradě škody pro porušení smlouvy, jež je v souvislosti s provozováním podniku.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1938, Rv I 1787/38.)

Tvrdě, že žalovaná firma Emanuel K. a spol., která převzala podnik Václava T. a ing. K., ručí jako přejímatelka podniku (§ 1409 obč. zák.) i za dluh, který vznikl žalobci proti jmenovaným zcizitelům z porušení smlouvy, podle které se zavázali přenechati žalobci výhradný prodej gramofonových jehel pro Moravu, Slezsko a Slovensko, domáhá se žalobce na žalované firmě zaplacení 60.000 Kč s přísl., ježto prý mu v uvedené výši ušel zisk jednak z nedodání 10.000.000 jehel, jednak z toho, že T. a K. mu nedodali a nedodají další zboží pro Moravu, Slezsko a Slovensko. **N i ž š í s o u d y** zamítly žalobu.

N e j v y š š í s o u d uložil soudu první stolice, aby o věci dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Nelze schváliti názor odvolacího soudu, že by žalovaná neručila za dluh převzatého podniku, poněvadž by tu šlo o náhradu škody, což prý není dluhem náležejícím k podniku ve smyslu § 1409 obč. zák. Odvolací soud si mylně vykládá pojem dluhů náležejících k jmění nebo podniku, které přejímatel při odevzdání znal nebo musil znáti. Dluhy v uvedeném smyslu se rozumějí veškeré závazky, jež se vztahují k převzatému jmění nebo podniku z doby převzetí nehledíc na to, co bylo mezi zcizitelem a přejímatelem o nich ujednáno (rozh. č. 7072, 13355 Sb. n. s.). Zákon tu poskytuje přímou ochranu věřitelům i pro pohledávky budoucí, neurčité a podmíněné, pokud mají svůj základ v provozování podniku a s ním souvisejí, netýká se ovšem čistě osobních dluhů zcizitelových (rozh. č. 3389 Sb. n. s.).

Bylo-li v souzeném případě zjištěno, že majitel žalované firmy o žalobcově smlouvě s firmou T. a B., že žalovaná získala výhradný prodej gramofonových jehel od T. a K. a že trvala na tom, aby T. a K. zrušili smlouvu sjednanou s žalobcem, pak nelze pochybovati o tom, že ža-

lobci vznikl nárok na náhradu škody tkvící v provozování podniku v době tvrzeného převzetí podniku žalovanou, došlo-li k porušení smluvních povinností prvými dvěma žalovanými. Takovýto odškodňovací nárok nutno právem počítati mezi závazky podniku převzatého a tudíž za jeho dluhy, za něž ručí solidárně přejímatel se zciziteli ve smyslu § 1409 obč. zák.

Jde jen o to, zda uvedení spolužalovaní porušili smlouvu vůči dovo-
lateli a jemu tím způsobili škodu a zda v souzeném případě šlo o pře-
vzetí podniku žalovanou, při čemž podnikem rozuměti jest i část jmění
nebo souhrn majetkové podstaty, která tvoří určitou hospodářskou jed-
notku, způsobitou býti podkladem osobního úvěru, kterého dosavadní
majitel požíval (rozh. č. 5416 Sb. n. s.).

V té příčině zjištění nižších soudů nepostačí k právnímu posouzení
věci a bylo proto jejich rozsudky zrušiti a věc vrátiti soudu první sto-
lice k dalšímu jednání a rozhodnutí.

Čís. 17147.

**Podmínkou třicetiletého promlčení podle § 1489, druhé věty (druhý
případ), obč. zák. není, že škoda vzešla zločinem, který byl zjištěn
odsuzujícím rozsudkem trestního soudu, nýbrž že škoda vzešla z ta-
kového činu, který trestní zákony kvalifikují jako zločin. Zda tu je
takový trestný čin ve smyslu trestních zákonů, o tom rozhoduje ve sporu
zásadně — není-li tu již pravoplatný odsuzující nález trestního soudu —
civilní soudce samostatně a nezávisle na výsledku trestního řízení, nej-
sá vázán zprošťujícím výrokem trestního soudu.**

(Rozh. ze dne 21. prosince 1938, Rv I 1037/38.)

Proti žalobě podané u soudu dne 3. července 1937, kterou se ža-
lobkyně na žalovaném domáhala zaplacení 25.000 Kč s přísl. z důvodu
náhrady škody způsobené jí tvrzeným zločinem podle § 127 tr. z., spá-
chaným prý na ní v listopadu nebo prosinci 1918, namítl žalovaný mimo
jiné promlčení žalobního nároku, poněvadž od doby jeho vzniku uply-
nulo více než tři léta a žalovaný byl zproštěn obžaloby pro zločin § 127
tr. zák. Nižší soudy zamítly žalobu, soud první stolice
z těchto důvodů: V souzené věci jest se zabývati především námit-
kou promlčení zažalovaného nároku, vyvozovaného z § 1328 obč. zák.
V té příčině je soud toho názoru, že uvedený nárok je promlčen. Podle
§ 1489, druhé věty, obč. zák. zaniká žalobní právo po třiceti letech,
nezvěděl-li poškozený o škodě neb osobě škůdcově, nebo vzešla-li škoda
zločinem. Otázka, zda žalovaný spáchal zločin podle § 127 tr. zák., byla
předmětem trestního řízení, vedeného u krajského soudu jako soudu
porotního v M. O. pod zn. sp. Vr 2855/22. Právě uvedenými spisy soud
zjistil, že žalovaný byl rozsudkem ze dne 4. června 1923 obžaloby pro